

Sygn. akt : VU 1045/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku L. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania L. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 6 czerwca 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 czerwca 2013 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy L. P. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze określonych w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jakkolwiek ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, osiągnął wymagany wiek emerytalny, zaś na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 25 lat stażu ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej, to jednak nie udowodnił żadnego okresu pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy podał, iż do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 20 lutego 1992 r. do 10 sierpnia 1992 r. w (...) w J., ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 12 sierpnia 1992 r. nie określono charakteru pracy według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., zaś przy określaniu zajmowanego stanowiska nie powołano się na przepisy branżowe.

Od wskazanej decyzji odwołanie złożył L. P. domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. Na uzasadnienie środka zaskarżenia wskazał, iż prace, o których mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wykonywał przez większą część swojej pracy zawodowej. Podał, iż jakkolwiek z uwagi na likwidację zakładów pracy nie jest w stanie przedłożyć prawidłowo sporządzonych świadectw

wykonywania pracy w warunkach szczególnych, to jednak jest gotowy wykazywać sporne okoliczności za pomocą zeznań świadków.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. P. urodzony się w dniu (...) na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających. Wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

/okoliczności bezsporne/

W okresie od 20 lutego 1992 r. do 10 sierpnia 1992 r. L. P. był zatrudniony w (...) w J. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy.

Dowód: - akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy, t. I: świadectwo pracy z dnia 12.08.1992 r., k. 26; świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, k. 27.

W dniu 9 maja 2013 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Decyzją z dnia 6 czerwca 2013 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił L. P. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze określonych w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem nie udowodnił żadnego okresu pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudniony w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W dniu 5 lipca 2013 r. L. P. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 6 czerwca 2013 r. domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Zarządzeniem z dnia 26 lipca 2013 r. wnioskodawca został wezwany do wskazania zakładów i okresów zatrudnienia w nich, które jego zdaniem są okresami pracy w szczególnych warunkach oraz złożenia na te okoliczności wniosków dowodowych w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem orzekania w sprawie wyłącznie na podstawie dotychczas zgromadzonej dokumentacji. Ubezpieczony nie uzupełnił odwołania w terminie wyznaczonym przez Sąd.

Dowód: - akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy: wniosek o emeryturę, k. 1-3; decyzja ZUS z dnia 06.06.2013 r., k. 47;

- odwołanie od decyzji ZUS z dnia 06.06.2013 r., k. 3; zarządzenie z dnia 26.07.2013 r., k. 6; potwierdzenie odbioru, k. 8.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji organu rentowego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego

funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmieciu. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż w dacie złożenia wniosku o przyznanie prawa do emerytury, L. P. ukończył 60 lat, nie przystąpił do OFE, zaś na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 25 lat stażu ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Okolicznością sporną było natomiast ustalenie, czy na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony wykazał 15 lat pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Organ rentowy argumentował bowiem, iż L. P. nie wykazał żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. L. P. wskazywał natomiast, iż pracę w warunkach szczególnych wykonywał przez większą część swojej pracy zawodowej.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił, iż w aktach ubezpieczeniowych L. P., za wyjątkiem błędnie sporządzonego świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z okresu zatrudnienia w (...) w J., nie znajdują się żadne inne świadectwa pracy, których treść pozwoliłaby na ustalenie czy i w jakich okresach ubezpieczony wykonywał prace wskazane w § 4 rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Podkreślenia wymaga, że świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie ma mocy wiążącej dla Sądu, nie jest bowiem dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c. Tym samym nieprawidłowo sporządzone świadectwo pracy lub jego brak nie wyklucza zatem uznania pracy za wykonywaną w warunkach szczególnych. Stosownie do treści § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. istnieje bowiem możliwość udowodnienia okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych zeznaniami świadków.

Istotne jest jednak, iż zarządzeniem z dnia 26 lipca 2013 r. wnioskodawca został wezwany do wskazania zakładów i okresów zatrudnienia w nich, które jego zdaniem są okresami pracy w szczególnych warunkach oraz złożenia na te okoliczności wniosków dowodowych w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem orzekania w sprawie

wyłącznie na podstawie dotychczas zgromadzonej dokumentacji, jednakże nie ustosunkował się do wezwania Sądu i nie uzupełniła swego odwołania. Sumując należało stwierdzić, iż L. P. nie wykazał, że na dzień 1 stycznia 1999 r. osiągnął 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § k.p.c. oddalił odwołanie L. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 6 czerwca 2013 r. znak: (...)